

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7Csp/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720200413
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2022:2720200413.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom 1 boulevard Haussmann 75 009 Paríž, Francúzsko, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanému: S. E., H.. XX.XX.XXXX, C. U. XXXX/XX, D., o zaplatenie sumy 987,60 eura s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a iné, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 284,97 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 284,97 eura od 1.9.2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .
- IV. Súd vzájomnú žalobu z a m i e t a .
- V. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo vzťahu k vzájomnej žalobe v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručitou Okresnému súdu Skalica dňa 26.03.2020 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 987,60 € spolu s úrokmi vo výške 27,48 % ročne zo sumy 834,75 € od 17.10.2017 do zaplatenia, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 970,60 € od 17.10.2017 do zaplatenia.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti: CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35 787 783 so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom 1 boulevard Haussmann 75 009 Paríž, Francúzsko, ktorá sa stala právnym nástupcom spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35 787 783. Dňa 17.06.2014 uzavrela spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35 787 783 ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty (ďalej len „úverová zmluva“), obsahom ktorej bol záväzok poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo výške 5.000 € na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve. Žalovaný bol oprávnený úver čerpať prostredníctvom karty, žalovaný takto vyčerpal sumu 2.358,26 eura tak, že sumu 2.210,- eur čerpal výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na obchodných miestach, financovaním na svoj účet a sumu 148,26 eura predstavujú poplatky. Nakoľko žalovaný úver nesplácal riadne a včas, uhradil len časť dlžnej

sumy vo výške 1.925,03 eura, spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35 787 783 vyhlásila ku dňu 16.10.2017 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Dlh žalovaného tak predstavuje suma 987,60 € pozostávajúca z dlžnej istiny vo výške 834,75 €, dlžných úrokov vo výške 127,85 €, dlžného poistného vo výške 8 € a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 17,-€.

3. Žalobca vo svojej písomnej špecifikácii dlžnej sumy zo dňa 28.5.2020 uviedol jednotlivé úhrady žalovaného, posledná z nich bola dňa 6.3.2017. Sumu 17,-eur ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky si uplatňuje ako poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, náklady so zasielaním SMS správ, jedná sa o vynaložené náklady žalobcu.

4. Žalovaný sa k žalobe (doručenej mu dňa 31.8.2020) písomne vyjadril podaním zo dňa 9.9.2020, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s tvrdením odporcu (?) o platnosti úverovej zmluvy, ktorá obsahuje neprijateľné podmienky, trvá naďalej na neplatnosti úverovej zmluvy a žiada, aby ju súd vyhlásil za neplatnú a bezúčinnú.

5. Žalobca vo svojej replike zo dňa 7.10.2020 uviedol, že vyjadrenie žalovaného považuje za veľmi vážne. Súčasne uviedol, že žalovaný neuviedol vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, preto skutkové tvrdenia žalobcu je potrebné považovať za nesporné (§ 151 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“).

6. Žalovaný vo svojej duplike zo dňa 18.11.2020 uviedol, že žiada aby súd určil úver za bezúčinný a bez poplatkov z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré použili: Dohoda o zrážkach zo mzdy.

7. Žalobca vo svojej triplike zo dňa 1.12.2020 sa vyjadril k predmetnej Dohode o zrážkach zo mzdy, s tým, že v danom prípade neprišlo k uplatneniu nároku z tejto Dohody, preto nemôže spôsobiť ani bezúčinnosť úverovej zmluvy.

8. Žalovaný vo svojom podaní zo dňa 29.9.2021 označenom ako oprava vzájomnej žaloby uviedol súdu, že chcel podať vzájomnú žalobu podaniami zo dňa 9.9.2020 a 18.11.2020. Súčasne žiadal priznať primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,-€. Doplnil, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné podmienky: dohoda o zrážkach zo mzdy, zmluvnú pokutu a iné úžernícke praktiky, ktoré nemohol pred podpisom ovplyvniť. Súd podanie žalovaného posúdil podľa obsahu ako vzájomnú žalobu, ktorú zaslal žalobcovi na možnosť vyjadrenia sa k nej.

9. Žalobca sa písomným podaním zo dňa 20.10.2021 vyjadril k vzájomnej žalobe, uviedol, že sa pridrižiava doterajším vyjadreniam, nad rámec nich uviedol, že zmluvná pokuta dohodnutá nebola, k termínu žalovaného o iných úžerníckych praktikách sa žalobca nevedel vyjadriť, nakoľko toto vyjadrenie žalovaného je veľmi vážne. Vo vzťahu k požadovanému primeranému finančnému zadostučineniu v sume 500,-€ uviedol, že jej cieľom je náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá reálne vznikla a ktorá musí byť preukázaná, podľa žalobcu je preto nárok žalovaného neoprávneným a neprimeraným. Vzájomnú žalobu žiadal preto zamietnuť.

10. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa na pojednávanie nedostavili zástupca žalobcu ani žalovaný. Zástupca žalobcu požiadal ospravedlniť svoju neúčasť na pojednávaní, súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, nakoľko ich účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril pojednávanie (§ 180 CSP). Následne určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP).

11. Súd vykonal dokazovanie listinami: výpisom z obchodného registra, zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, fotokópiou občianskeho preukazu žalovaného, výpisom z úverového účtu, potvrdením odfinancovania a prijatia splátok, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, sadzobníkom poplatkov a zistil tento skutkový stav veci:

12. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 súd zistil, že táto bola ex offo vymazaná z obchodného registra z dôvodu cezhraničného zlúčenia so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09, Francúzsko, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, Bratislava 821 08, IČO: 47 258 713, ktorá sa stala univerzálnym právnym nástupcom tejto spoločnosti.

13. Dňa 17.06.2014 bola medzi právnym predchodcom žalobcu, t.j. spoločnosťou: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 a žalovaným (ako dlžníkom, klientom) uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere a súčasne zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ktorá je predmetom toho konania), ktorej predmetom bolo poskytnutie žalovanému revolvingového spotrebiteľského úveru s výškou úverového rámca: 5.000,- €, výškou mesačnej splátky: min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 Eur, súčasne boli v zmluve dohodnuté ďalšie podmienky splácania úveru. V zmluve bol ďalej dohodnutý spôsob čerpania úveru, splácanie úveru. Totožnosť žalovaného bola v súlade s údajmi uvedenými v jeho občianskom preukaze.

14. Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaný na úver uhradil celkovo sumu 1.925,03 eura, dlžná istina bola evidovaná v sume 834,75 eura, úroky, poistenie 135,85 €, náklady 17,-€.

15. Z potvrdenia odfinancovania peňažných prostriedkov v danom úverovom prípade vyplýva, že bola poskytnutá celkovo suma 2.210,-€. Výška celkovej úhrady v sume 1.925,03 € vyplýva z potvrdenia prijatia splátok k tomuto úveru.

16. Z písomnosti spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 zo dňa 27.10.2017 - oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru súd zistil, že jej obsahom bolo oznámenie žalovanému, že vzhľadom na nespĺcanie úveru riadne a včas vyhlasuje ku dňu 16.10.2017 mimoriadnu splatnosť - záväzok zo zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu. Súčasťou bola výzva na úradu dlhu vo výške 987,60 €. Písomnosť bola žalovanému doručená dňa 14.11.2017.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.08.2014 (ďalej len „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

23. Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

24. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa § 559 ods.1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

29. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len ako „zákon na ochranu spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

30. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne len čiastočne. Súd mal z listinných dôkazov preukázať, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 17.06.2014 zmluvu o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka), ktorú je potrebné v zmysle § 1 ods. 2 ZoSÚ považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom čerpanie finančných prostriedkov bolo dojednané prostredníctvom kreditnej karty s tým, že úverový rámec bol vo výške 5.000,-€. Na základe tejto zmluvy a dojednaných podmienok čerpania a poskytnutia úveru právny predchodca žalobcu ako veriteľ (§ 2 písm. b/ ZoSÚ) poskytol žalovanému ako spotrebiteľovi (§ 2 písm. a/ ZoSÚ) peňažné prostriedky (spotrebiteľský úver - § 1 ods. 2 ZoSÚ), resp. žalovaný z úverového rámca vyčerpal celkovo sumu 2.210,-€ a doposiaľ celkovo na úver uhradil sumu 1.925,03 € (rozdiel predstavuje suma 284,97 €). Podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a musí obsahovať aj určité náležitosti. V prípade, ak tieto v zmluve absentujú, spôsobuje to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ). Súd pristúpil k preskúmaniu zákonom požadovaných náležitostí a zistil, že v danej zmluve nie je naplnená zákonom požadovaná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, teda že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tak aby bola naplnená podstata uvedenia tejto náležitosti, ktorou je jednoznačné uvedenie sumy mesačnej splátky tak, aby bolo dlžníkovi (spotrebiteľovi) bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, akú sumu má splácať tak, aby si splnil svoju povinnosť bez možných následkov. V predmetnej zmluve

je vo vzťahu k splácaniu uvedené, že výška mesačnej splátky je min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 Eur. Čo je však pre tento prípad dlžnou sumou, uvedené nebolo, nevyplývalo to ani z ostatných častí tejto zmluvy. Zmluva obsahovala len údaj o úverovom rámci, ktorý nie je možné stotožniť s pojmom dlžná suma, ktorá navyše v danom prípade, kedy bola žalovanému daná možnosť priebežne podľa vlastného uváženia čerpať finančné prostriedky z daného úverového rámca, a teda meniť výšku dlžnej sumy, nebola pevne daná. Takéto definovanie tak podľa súdu je nezrozumiteľné a nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny (k tomu vid'. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/66/2019 zo dňa 11.3.2020). Z tohto dôvodu (absencie tejto zákonnej náležitosti v zmluve) sa preto predmetný spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov.

31. Vychádzajúc z právneho posúdenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti (ako predbežnej otázky) poskytnutého spotrebiteľského úveru, potom za situácie, keď žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver, resp. čerpal finančné prostriedky vo výške 2.210,- €, pričom uhradil doposiaľ sumu 1.925,03 € (vychádzajúc z listinného dôkazu - potvrdenia prijatých splátok), možno konštatovať, že žalovaný poskytnutý úver (bezúročný a bezpoplatkový) čiastočne splatil, jeho dlh v zmysle § 559 Občianskeho zákonníka čiastočne zanikol v rozsahu 1.925,03 eura. Súd preto považoval žalobu za dôvodnú len v časti zodpovedajúcej rozdielu medzi výškou poskytnutému úveru, t.j. sumou 2.210,- € a doposiaľ uhradenou sumou 1.925,03 €, a preto žalobe v tejto časti, t.j. v sume 284,97 € vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi túto sumu (výrok I.). Súd žalobu vo zvyšnej časti ako nedôvodnú zamietol (výrok II.), keďže poskytnutý úver právne posúdil ako úver bezúročný a bez poplatkov. Súd zamietol žalobu aj v časti požadovanej sumy 17,-€, ktorá mala predstavovať náklady spojené s uplatnením pohľadávky si uplatňuje ako poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, náklady so zasielaním SMS správ, nakoľko nebolo preukázané žalobcom vynaloženie práve tejto sumy, tento nárok je nárokom všeobecným bez bližšej identifikácie a preukázania tohto ktorého nákladu (výdavku).

32. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením tohto peňažného dlhu, má žalobca nárok aj na úrok z omeškania. Súd však nepriznal úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne tak ako to žiadal žalobca, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (táto mala byť ku dňu 16.10.2017), nakoľko zo skutkového stavu nevyplýva splnenie podmienok (§ 53 ods. 9 OZ) na predčasné zosplatenie predmetného úveru, nakoľko nebolo nepreukázané, že by bol žalovaný pred vyhlásením tejto predčasnej splatnosti (listom zo dňa 27.10.2017) písomne upozornený na možnosť takéhoto postupu, t.j. vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, čo je nevyhnutnou a zákonom požadovanou skutočnosťou. Súd potom priznal žalobcovi úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému (táto mu bola doručená dňa 31.8.2020), t.j. odo dňa 1.9.2020, kedy bol žalovaný preukázateľne v omeškaní s platením jeho dlhu voči žalobcovi ako právnomu nástupcovi pôvodného veriteľa, čo vyplývalo z predloženého výpisu z obchodného registra. Súd priznal úrok z omeškania v súlade ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ako i § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Vo zvyšnej časti preto požadovaný úrok z omeškania ako nedôvodný zamietol (výrok II.).

33. Čo sa týka vzájomnej žaloby žalovaného súd túto ako nedôvodnú zamietol v celom jej rozsahu. Vzájomná žaloba pozostávala jednak z nároku na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru a jednak z priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,-€. Čo sa týka určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru, táto možnosť je daná § 11 ods. 4 ZoSÚ. V danom prípade však napriek tomu, že súd v rámci rozhodovania o nároku žalobcu ako predbežnú otázku riešil prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, pričom súd konštatoval zistenie, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, súd je však toho názoru, že podmienky na takéto vyslovenie formou určenia v rozsudku splnené neboli. Súd pri posudzovaní takéhoto určenia bol viazaný skutočnosťami uvádzanými žalovaným v jeho vzájomnej žalobe. Vychádzajú z týchto skutočností, teda že dôvodom na požadované určenia malo byť to, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné podmienky: dohoda o zrážkach zo mzdy, zmluvnú pokutu a iné úžernícke praktiky, ktoré nemohol pred podpisom ovplyvniť, súd je toho názoru, že takéto vo všeobecnej rovine tvrdené skutočnosti nie sú spôsobilé na konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súdnym (určovacím) výrokom. Žalovaný podľa názoru súdu neuniesol svoju povinnosť tvrdenia, resp. ani dôkazné bremeno v tomto smere, súd preto jeho vzájomnú žalobu ako nedôvodnú v tejto časti zamietol (výrok IV. rozsudku). Súd je toho názor, že neboli splnené ani podmienky na prípade vyzývanie žalovaného na doplnenie jeho vzájomnej žaloby, nakoľko bolo zrejmé o čom

má súd konať (rozhodnúť), na základe čoho. Dôvody (skutočnosti) uvedené žalovaným však neboli dostatočnými na súdne konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

34. Čo sa týka žalovaným požadovaného vzájomnou žalobou zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500-€, žalovaný zaplatenie takejto sumy ničím nezdôvodnil. Napriek tomu zamietnutie tohto nároku súd založil na inom dôvode. Súd uvádza, že primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom (k tomu NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019). Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách. Súd však v danom prípade prihliadol na to, že bol to žalovaný ako dlžník, ktorý nesplácal čerpaný úver, nemá uhradenú doposiaľ ani istinu čerpaného úveru (2.210,-€), preto nemožno hovoriť o porušení práv žalovaného ako spotrebiteľa. Súd je toho názoru, že poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia je možné zo strany spotrebiteľa dôvodne požadovať len vtedy, ako samotný spotrebiteľ neporušuje svoje zmluvné povinnosti, v tomto prípade povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ako vyplýva z dokazovania (a žalovaný toto ani nepoprel), je to práve žalovaný ktorý ako dlžník doposiaľ nezaplatil žalobcovi ani celú sumu poskytnutého (čerpaného) úveru, resp. sumy 2.210,-€. Za daného stavu podľa názoru súdu nemožno dôvodne a legitímne požadovať primerané finančné zadosťučinenie. Súd preto vzájomnú žalobu žalovaného ako nedôvodnú zamietol aj v tejto časti (výrok IV.).

35. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že pri žalobe žalobcu žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok III.), pričom postupoval v zmysle § 255 ods. 2 CSP s prihliadnutím na Čl. 17 CSP, s tým, že žalovaný je síce tou stranou sporu, ktorá má čiastočný úspech vo veci, keď k tomu záveru súd dospel na základe toho, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 987,60 €, no súdom mu bola priznaná len suma 284,97 € s príslušenstvom, čomu zodpovedá úspech žalobcu 28,85 %, úspech žalovaného (neúspech žalobcu) 71,15 %. No vzhľadom na to, že žalovanému žiadne preukázateľné trovy v tomto konaní nevznikli, súd rozhodol, že mu náhradu trov konania nepriznáva. V opačnom prípade, t.j. v prípade priznania nároku na náhradu trov konania by napokon súd musel rozhodnúť o výške tejto náhrady, no tá by bola v sume 0,-€, čo možno považovať za nehospodárne (Čl. 17 CSP).

40. Čo sa týka nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k vzájomnej žalobe žalovaného, súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobca priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (výrok V.), keďže žalobca mal plný úspech vo vzťahu k vzájomnej žalobe žalovaného, ktorá bola súdom zamietnutá ako nedôvodná. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolať môže strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).